

Adem Akyörük

- şiirler -

Yayın Tarihi:

6.12.2008

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ağlamak

Hangi sevdiğin için kalpten ağladın?
Yoksa sadece kuru bir gözyaşı mı dktn?
Ağlarken düşünüyor muydun?
Ya da ağlarken hissediyor muydun?
Sevdiğini... Düşüncelerini...

Tek başına mı ağlıyordun?
Ya da kimler vardı yanında?
Kimlerin yanında ağlayabiliyordun?
Onlar yanında olduğu için mi ağlıyordun?
Yoksa onları unutmuş muydun bir anda?

Sahi sen hiç ağladın mı?
Hiç kelimelerin boğazına tıkanığı oldu mu?
Hiç kelimelerin yetmediği olduğu mu
Hissettiklerini yazmaya..?
Hiç yaşıamı sevmediğin oldu mu?

Peki nasıl yaşıadın?
Tek başına çaresiz miydin?
Yoksa dostların için mi yaşıadın?
Dost ne demekti senin için?
Dost; para, pul, mevki, şöhret miydi?

Hangi dostuna dünyaları verebildin?
Ya da hangi dostunda dünyaları buldun?
Senin için hangisi önemliydi?
Bulmak mı, vermek mi, hiç düşündün m?

Sevdiklerini sevenlerini affettin mi hiç?
Yoksa bir kalemde sildin mi hepsini?
Peki sen hiç hata yapmadın mı
Dostlarına, dostuna karşı..?
Af dilediğinde affedilmedin mi yoksa?
Af dilerken ağladın mı hiç..?

Adem Akyörük

Ankara ve Ben

Yağmur yağar Ankara'ya inceden inceye
Benimse gözlerimdeki yaşlar, yanaklarımdan süzülmeğe

Gece olunca bir sis bulutu içine alır Ankara'yı
Bense sisler içinde, fark edemem gündüzü geceyi

Ankara'nın kızları güler kahkahalarla
Benimse içim kan ağlamakta

Ankara! benim gibi sende mi uyumazsın geceleri
Gece ki matemini eşiği, değerini bilene yılların emeği

Ankara senin döşeyin toprak, yorganın gök
Bense sıkışmışım dört duvar arasına apartmanın katı dört

Senin bağırında kuşlar ötmekte ağaçlar yeşermekte
Benimse yavaş yavaş dallarım kurumakta güz gelmekte

Senin başın belli sonun belli
Bense nereye gittiğini bilmeyen bir divane gibi

Ankara! Sen bilir misin anadan yardım ayrı kalmayı
Bana sorma baba sevgisini ana kucağını.....

Ankara'ya yağar kar hafiften hafife
Benimse saçlarıma, yavaş yavaş ak düşmekte

Ankara'nın gündüzleri hızlı geçer
Geceleri ise insanı sessiz bir hüzne iter

Ankara'nın minarelerinde sabah ezanı okunmakta
Benim dertli gönlüme yavaş yavaş huzur dolmakta

Adem Akyörük

Farklı Bir Bakış

Hayat denilen Őu fani dŕnyada kırılmamalı kalpler, sitem etmemeli dŕnyaya, eŐe, dosta, akrabaya...

Őu hayatta kalıcı dostluklar edinebilmemiz iÇin;
İlk olarak kendimizle olmalıyız dost...
Ve sonra kim olmaz ki bizimle dost...
Yeter ki ölçŕsŕnŕ bilelim hayatın...
Hayat ki iyi bakıldığında her Őey iyi gŕzŕkŕr.
Hayat ki iyi bakılmadığında hiŐbir Őey iyi gŕzŕkmez...

Hayatı iyi yapacak olan gŕzel bir Şekilde gŕrecek olan bizleriz.
İnsan, insan olduğu mŕddetŐe insanlık kokuları ŐaŐar etrafına,
Onlarca kŕtŕ koku arasından onun gŕzel kokusunu ve gŕzelliđini hisseder insanlar.

Ve o insan binlerce insanlık tohumu ŐaŐar etrafına, o tohumlar mutlaka bir gŕn filizlenir ve rengarenk gŕller yetiŐir. O gŕller de olgunlaŐıp tohum ŐaŐtıklarında etrafımıza artık, dikenler azalır hayatımızda. Öyle ki gŕlŕn gŕzelliđi dikenin acısını unutturur. Bu sayede hayatımızın dŕŐŕnce ocağında yeni bir bakış aŐısı kazanırız.

Bu fasıldan sonra yeni bir fasıla adım atıp "Kendini aŐmak" deyimini ile arifane ve alimane bir Şekilde yeni renkler ve yeni kokular ŐaŐan gŕller yetiŐtiririz bahŐelerimizde. Ve o gŕller ki onlara bŕlbŕller aŐık olur. Gazel okurlar, "Bir gŕl olsaydım senin gibi olmak isterdim" dercesine... Sana aŐıđım be gŕlŕm, duy figanımı, anla aŐkıımı, bana yŕnelt o gŕzel yapraklarını der. Ama ne Őare...
Gŕl zaten aŐık ile yođrulmuŐ duyardımı ki bŕlbŕlŕ... Gŕl kokusunu ve rengini aldığı toprağa aŐıktır.
O yapraklarını gŕkyŕzŕne kaldırır, toprağı arar, kokularını ŐaŐar etrafa, aŐıkı olan toprak koklasın da bulsun diye kendisini ama ne fayda... Gŕz gelmiŐtir... ŕmidi kesilir gŕlŕn, kokuda vermez etrafına artık ŕzŕntŕsŕnden, boynunu bŕker Őaresizlikten...
O sırada iŐte kavuŐur gŕl, bŕlbŕlŕ olan, aŐıkı olan, sevdası olan toprağa... Ama bilinmez toprak mı gŕlŕ bulmuŐtur, gŕl mŕ toprağı... Ve gŕl aŐıkı ile toprak olur...
Bŕlbŕlŕ ise yeni gŕller aramak iÇin yola koyulur. Bilmezki bir gŕn oda kavuŐacaktır, uğruna gazel okuduğu, cevap bulamayınca ağıt yaktığı gŕlŕne, ta ki toprak olunca...

İŐte hayat bir sevdalanma mekanıdır,
Toprak ise aŐıkla yođrulmuŐ gŕnŕl dergahıdır.

Adem Akyŕrŕk

Gidişat

Gidiyoruz, nereye gittiğimizi bilmeden, gidiyoruz

Seviyoruz, sonumuzu bilmeden, seviyoruz

Özlüyoruz, özlediğimizi bilmeden, özlüyoruz

Bilinmeyen bir sonda denize ağıımızı atıyoruz

Soğuğa, sığağa, yaşa, kuruya kızıyoruz

Ömrümüzü belki de boş bir hayal uğruna, feda ediyoruz

İnsan sonlu olduğu için her şeyin sonu olduğunu hesabetmiyoruz

Dünyaya boşa mı geldik ki yaşayamadan gidiyoruz...

Doğuyor, yaşıyor, ölüyoruz

Nasıl yaşamamız gerektiğini öğrenirken, ömür bitiyor gidiyoruz

Acı ile sevinç ile durmadan olgunlaşıyoruz....

Durmadan gidiyoruz gidiyoruz...

Adem Akyörük

İstanbul ve Sen

Senin adını İstanbul koydum da
Ağıtlar yaktım gurbet ellerinde
Kimseler seni bilmesin diye
Bilip te gönlüme girmesin diye

Her gece seni hissettim yüreğimde
Kaldırımlarında gezdim sessizce
Yağmurdan sırlı sıklam olsam da
Ne İstanbul'u sarmak mümkündür ne seni

Yıllar boyu gezdim böyle divane divane
Senin her sokağında her caddende
Her sokak ayrı bir macera ayrı gizdi
Gönlümdeki ateş İstanbul bitmez dedi

Kimselerin görmediği köşelerde seni düşündüm
Açtım ellerimi bir dilenci gibi seni dilendim
An oldu güldüm an oldu kendimden geçtim
Yinede seni saramadım be İstanbul

Hayalin her sokak başında bekliyordu sanki
Ama bir türlü seni bulamıyordum
Ben bu sokaklarda ne pabuçlar eskittim de
Bir senin sevdan eskimeden kaldı bende
Ben yinede seni saramadım ki...

Adem Akyörük

Kavuşmak..!

Kavuşmak nasıl bir duygudur ki öyle
Seven kavuşmak ister sevdiğine
Fakat bir hüznün dolar yüreğine
Sanki kavuşma değil de ayrılmadır.

Belki de kavuşmak için,
Yarı için her çirpinişi
Bir yar olmuştur yüreğinde
O yar haz verir hissiyatına

Artık yar denince sevene
Yarı gelmez de aklına
O yardan elem gelir acı gelir
Dosttan bir söz, teselli gelir

Aşk nedir ki insanı böyle çeker
Kutsal bir davet midir yada heder
Aşk için neden bu kadar değer
Her hücremde aşkın izi gezer

Adem Akyörük